Lietas arhīva Nr. 1-0322-19/10
ECLI:LV:VRT:2019:0528.171032219.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valkā 2019. gada 28. maijā

Vidzemes rajona tiesas
tiesnese Inna Lipša
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175. panta.

Aprakstošā daļa

2019. gada 12. maijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Speciālo uzdevumu bataljona 5.rotas jaunākais inspektors Jānis Gļauda noformējis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC 269807 par to, ka 2019. gada 12. maijā plkst. 21.46 Strenču novadā, /adrese/, stāvlaukumā /pers. A/ ļaunprātīgi nepakļāvās policijas darbinieku likumīgam rīkojumam izkāpt no automašīnas Audi A-3, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, kuru viņš vadīja, turējās automašīnas stūrē un atgrūdās ar rokām, un nekāpa ārā no viņa vadītās automašīnas, pēc kā tika pielietots fizisks spēks un /pers. A/ tika izsēdināts no automašīnas.

Protokolā norādīts, ka izdarīts administratīvais pārkāpums, un atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175. pantā.

Protokolā /pers. A/ ar parakstu apliecinājis, ka ir iepazinies ar protokola saturu, viņam izskaidrotas Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 260. pantā noteiktās pie administratīvās atbildības saucamās personas tiesības un pienākumi, kā arī ir saņēmis protokola eksemplāru un sniedzis rakstveida paskaidrojumu.

/pers. A/ uz tiesas sēdi nav ieradies, par neierašanās iemesliem tiesai nav ziņojis, nav lūdzis atlikt lietas izskatīšanu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 271.panta ceturto daļu lietu bez lietas dalībnieku klātbūtnes drīkst izskatīt tikai tad, ja ir zināms, ka viņiem savlaicīgi paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku.

Par tiesas sēdes vietu un laiku /pers. A/ paziņots 2019. gada 15. maijā, nosūtot tiesas pavēsti uz deklarēto dzīvesvietas adresi.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ par lietas izskatīšanas laiku un vietu ir paziņots likumā noteiktā kārtībā. Ievērojot minēto, tiesa konstatē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 271.panta ceturtajā daļā paredzēto pamatu administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanai bez /pers. A/ klātbūtnes. Turklāt administratīvā pārkāpuma lietā ir pietiekamas ziņas par faktiem, lai izlemtu jautājumu par viņa saukšanu pie administratīvās atbildības un soda uzlikšanu.

Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes pārstāvis tiesas sēdē lūdza /pers. A/ saukt pie administratīvās atbildības.

Motīvu daļa

Tiesnese, pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus, kā arī noklausoties Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes pārstāvja sniegtos paskaidrojumus, atzīst, ka /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpumā izdarīšanā, kas paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175. pantā, ir pierādīta.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{6} panta septīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj, vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai persona ir sodāma par administratīvo pārkāpumu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 9. panta pirmā daļa nosaka, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. panta pirmajai daļai pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme pareizā lietas izlemšanā.

Kā atzinis Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments, tad administratīvo atbildību par nepakļaušanos policijas darbinieka likumīgajam rīkojumam vai prasībām, kad viņš izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus, iespējams piemērot tikai tādā gadījumā, ja administratīvā pārkāpuma lietā tiek konstatēts, ka policista rīkojums vai prasības konkrētajā gadījumā bijušas likumīgas. Administratīvo lietu departamenta ieskatā likumīgs rīkojums vai prasība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175. panta un likuma „Par policiju" 22.panta pirmās daļas izpratnē ir objektīvi likumīgs rīkojums vai prasība, proti, šādam rīkojumam vai prasībai pēc sava satura ir jāatbilst likumam (sk. *Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 14.novembra sprieduma lietā Nr. SKA454/2006 10.punktu*).

Likuma „Par policiju" 22.panta pirmajā daļā noteikts, ka policijas darbinieks ir valsts varas pārstāvis un likumīgās prasības un rīkojumi, ko viņš izvirzījis vai devis, pildot dienesta pienākumus, visām personām ir obligāti jāizpilda. Nepakļaušanās policijas darbinieka likumīgajām prasībām ir sodāma. Minētā likuma 12. panta pirmās daļas 1. un 4. punkts nosaka, ka policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības prasīt, lai persona pārtrauc likumpārkāpumus un citu rīcību, kas traucē policijas pilnvaru izpildi, sastādīt protokolus par administratīvajiem pārkāpumiem un administratīvi aizturēt likumpārkāpējus.

2019. gada 12. maijā plkst. 21.46 Strenču novada, /adrese/ stāvlaukumā policijas darbinieki, kas izteica prasību /pers. A/ pārtraukt prettiesiskās darbības, veica savus dienesta pienākumus.

Policijas darbinieka Jāņa Gļaudas ziņojumā norādīts, ka /pers. A/ nav pakļāvies policijas darbinieku likumīgajām prasībām izkāpt no automašīnas, tā ignorējot izteikto prasību *(lietas 4.lapa)*.

/pers. A/savā paskaidrojumā norādījis, ka 2019. gada 12. maijā ap plkst.21.00 atradies savā dzīvesvietā, kur lietojis alkoholiskos dzērienus, kad tie beigušies, nolēmis doties uz veikalu, lai nopirktu vēl alkoholiskos dzērienus. Mājas pagalmā atradusies paziņas vieglā automašīna Audi A3. Draugs gulējis, tādēļ paņēmis automašīnas atslēgas un aizbraucis uz veikalu „Top" Strenčos. Veikalā iegādājies alkoholiskos dzērienus un devies atpakaļ uz dzīvesvietu. Braucot pa ielu, pamanījis, ka aiz viņa atradusies policijas automašīna, kura vēlējusies, lai viņš (/pers.A/ apstājas, jo bijuši ieslēgti gan skaņas signāli, gan speciālās ugunis. Nogriezies no Rīgas ielas uz Zemitāna ielu, kur turpinājis braukt taisni, nav reaģējis uz policijas transportu. Pretī Strenču novada pasta nodaļai policijas darbinieki apturējusi viņa vadīto automašīnu, lai gan automašīnu vēl nebija apturējis un turpinājis kustību, mēģinājis automašīnai pārslēgt ātrumus, kas nav izdevies. Policijas darbinieki viņu /pers. A/ aizturējuši un izvilkuši no automašīnas. Atzīst, ka bija lietojis alkoholiskos dzērienus *(lietas 5.lapa)*.

No minētā secināms, ka /pers. A/ apzināti veicis protokolā norādītās darbības, tādā veidā neizpildot policijas darbinieka likumīgās prasības.

Lai gan policijas darbinieku liecības (arī ziņojumi) pašas par sevi nav uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, policijas darbinieku ziņotajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe *(sk. Administratīvā apgabaltiesas 2005.gada 9.decembra spriedumu lietā Nr.AA666-05/5)*.

Tiesnesei nav šaubu, ka /pers. A/ ar savām darbībām ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175. pantā, viņš ir vainīgs tā izdarīšanā un ir sodāms par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175. panta sankcija paredz sodu naudas soda veidā līdz 280 *euro* vai administratīvo arestu uz laiku līdz piecpadsmit diennaktīm.

Nosakot sodu /pers. A/ saskaņā ar Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa 32. panta otro daļu tiesnese ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22. pantā definēto soda mērķi, kas ir audzināt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, lai pārkāpējs un citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Izvērtējot personību pēc protokolā norādītās informācijas konstatēts, ka /pers. A/ informāciju par darba vietu, ienākumiem un apgādībā esošam personām nenorādīja.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33.pantu tiesnese nekonstatē /pers. A/ atbildību mīkstinošos apstākļus, taču viņa atbildību pārkāpuma izdarīšanā pastiprina tas, ka pārkāpums izdarīts alkohola ietekmē, un tas ir Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 34.panta pirmās daļas 6.punktā norādītais atbildību pastiprinošais apstāklis *(lietas 4.,5.lapa)*.

Ņemot vērā soda apmēra un veida ietekmējošos apstākļus, tiesneses ieskatā par izdarīto administratīvo pārkāpumu /pers. A/ piemērojams vieglākais no panta sankcijā paredzētajiem soda veidiem, proti, naudas sods, jo šis soda veids būs pietiekami audzinošs, turklāt ir samērīgs ar izdarītā pārkāpuma raksturu.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175., 289.^{13} pantu, 289.^{16} - 289.^{18} pantu tiesnese

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175. pantā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt viņu ar naudas sodu 70 *euro* (septiņdesmit *euro*) apmērā.

Spriedumu 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Vidzemes rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams tiesas kancelejā 2019. gada 28. maijā.

Tiesnese I.Lipša